

<http://www.luju.ro/dosar-penal-pentru-timmermans-sectia-pentru-investigarea-infractiunilor-din-justitie-a-format-dosarul-penal-295-p-2019-in-care-frans-timmermans-si-augustin-lazar-trebuie-sa-dea-cu-subsemnatul-dosarul-s-a-constituit-la-plangerea-lumea-justitiei-care-a-sesi>

**DOSAR PENAL PENTRU
TIMMERMANS – Sectia pentru
investigarea infractiunilor din justitie a
format dosarul penal 295/P/2019, in
care Frans Timmermans si Augustin
Lazar trebuie sa dea cu subsemnatul.
Dosarul s-a constituit la plangerea
Lumea Justitiei, care a sesizat
falsificarea grosolana a Raportului
MCV din 13.11.2018. Art. 10 Cod penal:
„Legea penala romana se aplica
infractiunilor savarsite in afara
teritoriului tarii de catre un cetatean
strain, contra statului roman”
(Document)**

Scris de L.J. | Data: 20.02.2019 16:16

Prim-vicepresedintele Comisiei Europene Frans Timmermans si Procurorul General al Romaniei Augustin Lazar vor trebui sa se prezinte la Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie (SIJ) ca sa dea cu subsemnatul. Nu singuri, ci impreuna cu sefa reprezentantei Comisiei Europene in Romania Angela Cristea, comisarul european pe Justitie Vera Jourova si semnatarii ultimului Raport MCV. Se va intampla asta in dosarul constituit in urma plangerii formulate de Lumea Justitiei, care a sesizat falsificarea grosolana a Raportului MCV din 13.11.2018.

In cursul zilei de miercuri, 20 februarie 2019, Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie a informat redactia Lumea Justitiei ca plangerea impotriva lui Timmermans, Jourova, Cristea si Lazar a fost inregistrata la aceasta structura, fiind constituit dosarul nr. 295/P/2019 **(vezi facsimil)**.

<p style="text-align: center;">ROMÂNIA</p> <p style="text-align: center;">MINISTERUL PUBLIC PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA PENTRU INVESTIGAREA INFRAȚIUNILOR DIN JUSTIȚIE</p> <p style="text-align: center;"><i>București, Bd. Libertății nr. 12-14, sector 5, cod poștal 050706 tel. 021/319.38.33. Pagină web: www.mpublic.ro operator date cu caracter personal nr. 3883</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Către, Răzvan Ovidiu Savaliuc rsziua@yahoo.com</i></p>
--	--

Nr. 295/P/2019 **11.02.2019**

Vă facem cunoscut că plângerea dvs., formulată împotriva lui Frans Timmermans, prim-vicepreședinte al Comisiei Europene, Vera Jurova, comisar european pentru Justiție, Angela Cristea, șef al Reprezentanței Comisiei Europene în România și Augustin Lazăr, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, adresată Secției pentru Investigarea Infrațiunilor din Justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost înregistrată cu nr. 295/P/2019.

**PROCUROR ȘEF ADJUNCT,
Adina FLOREA**

SG/2ex

**ROMÂNIA, București, Bd. Libertății Nr. 14, sector 5
Tel/Fax +40-21-319.39.18**

Grup infraccional organizat, abuz in serviciu, fals intelectual, comunicare de informatii false

Lumea Justitiei a formulat in 30 ianuarie 2019 denunt impotriva lui Frans Timmermans, Vera Jourova, Angela Cristea si Augustin Lazar pentru fapte de constituire de grup infraccional organizat, abuz in serviciu, fals intelectual, comunicare de informatii false, toate in legatura cu falsificarea Raportului MCV. **Demersul nostru a fost facut in temeiul art. 7 din Codul Deontologic al Jurnalistilor elaborat de Clubul Roman de Presa - "Ziaristul are responsabilitatea civica de a actiona pentru instaurarea justitiei si dreptatii sociale"**. Or, Lumea Justitiei ca publicatie specializata nu poate asista impasibila la denaturarea si falsificarea realitatii de anumiti functionari europeni, in coniventa cu inalti functionari romani.

Initial, denuntul a fost depus la DIICOT, in sa de aici el a fost trimis catre Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie.

In caz ca cineva are indoieli ca procurori romani ar putea ancheta demnitari europeni, amintim prevederile **art. 10 alin. (1) din Cod penal**, unde se arata ca:

„Legea penala romana se aplica infractiunilor savarsite in afara teritoriului tarii de catre un cetatean strain sau o persoana fara cetatenie, contra statului roman, contra unui cetatean roman ori a unei persoane juridice romane”.

Iata denuntul formulat de Lumea Justitiei:

"DENUNT

impotriva faptuitorilor:

1. **FRANS TIMMERMANS**, prim-vicepresedinte al Comisiei Europene si Comisar european pentru o mai buna legiferare, relatii institutionale si Carta drepturilor fundamentale...;
2. **VERA JOUROVA**, comisar european pentru Justitie, Drepturi fundamentale si Cetatenie, pentru...;
3. **ANGELA CRISTEA**, sefa Reprezentantei Comisiei Europene in Romania, pentru ...;
4. **AUGUSTIN LAZAR**, procurorul general al Romaniei, pentru... Organul de cercetare penala va clarifica in mod deosebit aspectele descrise la Cap. II. 3. pct. 6.6. din prezentul;
5. **Faptuitorii din echipa de redactare a Raportului MCV**, ce urmeaza a fi identificati, intrucat Raportul MCV nu este semnat, participatiile urmand a fi stabilite de organul de ancheta penala, pentru...

Faptele au fost savarsite prin adoptarea „**Raportului Comisiei catre Parlamentul European si Consiliu privind progresele inregistrate de Romania in cadrul Mecanismului de Cooperare si de Verificare” (Raportul MCV) din 13.11.2018** cu incalcarea atributiilor de serviciu prescrise de **Tratatul Uniunii Europene (TUE)** si legislatia in materie, prin falsificarea realitatilor privind domeniul justitiei in Romania, prin comunicarea de informatii false privind statul roman si prin initierea, constituirea, aderarea si sprijinirea, sub orice forma, a unui grup infractional organizat. Actiunile faptuitorilor sunt asociate gravelor actiuni de politie politica realizate de institutiile de represiune ale statului cu incalcarea Constitutiei si ordinii de drept – descrise in Denunt - fiind aduse grave vatamari intereselor statului roman si fiind pusa in pericol securitatea nationala.

* * *

I. LEGISLATIA APLICABILA

1.1. Potrivit art. 1 (5) din Constitutie: *”In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie.”*

Potrivit art. 10 Cod penal: *„(1) Legea penala romana se aplica infractiunilor savarsite in afara teritoriului tarii de*

catre un cetatean strain sau o persoana fara cetatenie, contra statului roman, contra unui cetatean roman ori a unei persoane juridice romane.”

Faptuitorii, cetateni olandez si ceh, sunt functionari ai Comisiei Europene si au calitatea de subiect activ al normelor de incriminare, subiect pasiv al infractiunilor fiind statul roman. Legea penala romana este aplicabila.

1.2. Faptuitorii au calitatea de „*functionar public*”, potrivit art. 175 (1) lit. b) si (2) Cod penal, „*exercitand o functie de demnitate publica si o functie publica de orice natura*”, precum si „*un serviciu de interes public pentru care a fost investita de autoritatile publice sau care este supusa controlului ori supravegherii acestora cu privire la indeplinirea respectivului serviciu public.*” In calitatile lor de Prim-vicepresedinte al Comisiei Europene si comisar european pentru o mai buna legiferare, relatii institutionale, statul de drept si Carta drepturilor fundamentale; Comisar european pentru Justitie, Drepturi fundamentale si Cetatenie; sef al Reprezentantei Comisiei Europene in Romania; membri ai echipei de redactare - faptuitorii indeplinesc functii de demnitate publica si functii publice, exercitand un serviciu de interes public – in sensul legii penale - in legatura cu drepturile si obligatiile statului roman, stat membru al Uniunii Europene.

1.3. Art. 297 Cod penal este o norma de ocrotire a „*relatiilor sociale a caror normala formare, desfasurare si dezvoltare nu ar fi posibila fara asigurarea bunului mers al activitatii autoritatilor publice, institutiilor publice (...), a persoanelor juridice de interes public sau a oricaror alte persoane juridice, impotriva abuzurilor functionarilor publici, sau a altor persoane care exercita o insarcinare in cadrul unei persoane juridice, iar, pe de alta parte, din relatiile sociale privind ocrotirea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau al unei persoane juridice, precum si egalitatea in drepturi, fara nicio discriminare, a persoanelor fizice.*” (Noul Cod Penal Comentat, Vol. II, V. Dobrinou, M. A. Hotca, M. Gorunescu, M. Dobrinou, I. Pascu, I. Chis, C. Paun, N. Neagu, M. C. Sinescu).

Prin actiunile si inactiunile lor, faptuitorii au abuzat in exercitarea atributiilor de serviciu cu incalcarea Tratatului Uniunii Europene (TUE), Constitutiei Romaniei si legislatiei de organizare si functionare a statului roman, in scopul vatamarii intereselor statului roman.

1.4. Art. 321 Cod penal ocroteste „*relatiile sociale bazate pe increderea publica acordata autenticitatii si veridicitatii inscrisurilor oficiale sau in realitatea si autenticitatea inscrisurilor oficiale.*” (NCP comentat, Vol II, pg. 696), „*fapta aducand atingere relatiilor sociale referitoare la increderea publica pe care trebuie sa o inspire un inscris oficial*” (NCP comentat, Vol II, pg. 702).

Raportul MCV a fost intocmit prin alterarea unor fapte sau imprejurari, prin omisiunea de a insera date si imprejurari esentiale in legatura directa cu obiectivele Mecanismului de Cooperare si Verificare (MCV), precum si folosirea de tehnici infractionale de distorsionare a realitatii si adevarului despre starea justitiei in Romania, in scopul folosirii Raportului impotriva intereselor statului roman.

1.5. Art. 404 Cod penal ocroteste „*relatiile sociale referitoare la dreptul si obligatia statului roman de a avea asigurate datele si informatiile, precum si documentele in deplina corectitudine a transmiterii si comunicarii lor, pentru stabilitatea si corectitudinea relatiilor statului cu cetatenii, cu organisme internationale, in cadru de deplina securitate nationala.*” (NCPC, Vol. II, antecitat).

Prin actiunile si inactiunile lor, in exercitarea atributiilor de serviciu, faptuitorii au produs si au comunicat date si informatii nereale privind statul roman, iar recomandările – pretinse obligatorii – realizate in temeiul

acestor date si informatii falsificate, au fost formulate, de asemenea, fraudulos, prin falsificarea si in contra realitatilor care guverneaza functionarea statului roman, fiind comunicate in spatiul public intern si international. Prin aceste actiuni si inactiuni consideram ca a fost afectata securitatea nationala a Romaniei.

1.6. Art. 367 cod penal ocroteste *"relatiile sociale privind convietuirea sociala, ordinea si linistea publica afectate grav prin crearea asocierilor criminale. in cazul in care grupul criminal organizat pune in aplicare programul sau infractional, apare ca obiect juridic secundar care consta in relatiile sociale care constituie obiectul juridic al infractiunilor care constituie scopul asocierii."* (NCPC, Vol, II, antecitat). Prin actiunile si inactiunile lor, in exercitarea atributiilor de serviciu, faptuitorii au constituit un grup infractional, fondat pe cooperarea si coeziunea subiectiva in scopul producerii rezultatului ilicit unic (Raportul MCV), in formele *"initierii, constituirii, aderarii si sprijinirii, sub orice forma"*.

1.7. Tratatul Uniunii Europene prevede aria competentelor institutiilor Uniunii, iar Mecanismul de Cooperare si Verificare, instituit prin Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006, prevede domeniile in care Comisia isi poate desfasura activitatea, precum si caracterul masurilor care pot fi intreprinse. **Raportul MCV din 13.11.2018 incalca flagrant cele doua acte juridice, atat in privinta competentelor, cat si a naturii masurilor solicitate statului roman.**

1.8. Legile privind rolul si competentele Parlamentului Romaniei, Guvernului Romaniei, Curtii Constitutionale a Romaniei, Consiliului Superior al Magistraturii, institutia Ministrului Justitiei, institutia Presedintelui Romaniei in actul de legiferare si aplicare a legii, precum si Deciziile Curtii Constitutionale privind numirea si revocarea procurorilor de rang inalt. Alte legi, care vor fi mentionate in cuprinsul Denuntului.

* * *

II. IN FAPT,

La data de 13.11.2018, faptuitorii, in conformitate cu obligatiile de serviciu, au dat publicitatii „Raportul Comisiei Europene catre Parlamentul European si Consiliu privind progresele inregistrate de Romania in cadrul mecanismului de cooperare si verificare” (Raportul MCV).

Raportul este structurat in 4 puncte: 1. Introducere; 2. Situati Generala; 3. Evaluarea progreselor inregistrate in ceea ce priveste aplicarea recomandarilor prezentate in Raportul din ianuarie 2017 (care cuprinde 4 subpuncte, 3.1., 3.2, 3.3. si 3.4); 4. Concluzii.

Consideram ca Raportul este, in integralitatea lui, un produs infractional:

a) prin prezentarea incorecta a situatiei legislatiei si a actiunilor legislative din Romania;

b) eludarea si/sau omisiunea problemelor reale cu care s-a confruntat si se confrunta sistemul justitiei din Romania - printre altele preluarea controlului justitiei de serviciile secrete si coordonatorii politici ai acestora sau nenumarate dosare fabricate din interese politice -, in contra scopului pentru care a fost instituit MCV-ul;

c) afectarea, prin legislatia supusa modificarii, a drepturilor si libertatilor cetatenilor si scopul MCV de a justifica si a mentine starea de abuz, impotriva garantiilor constitutionale si a tratatele privind drepturile si libertatile fundamentale;

d) distorsionari grave ale premiselor si solutiilor privind modificarile legislative care au fost adoptate de statul roman in procesul constitutional de legiferare, in scopul blocarii si eliminarii lor;

e) partizanatul explicit cu grupuri nelegitime care au confiscat autoritatea judecatoreasca, politizand-o si punand-o in slujba unor interese nelegitime, contrare principiilor statului de drept;

f) transformarea Raportului intr-un instrument de presiune si de santaj la adresa Romaniei, in contra prevederilor Tratatului Uniunii, prin incalcarea si depasirea competentelor Uniunii si prin sfidarea principiilor statului de drept si a stiintei dreptului pozitiv, a Constitutiei Romaniei, Conventiei Europene a Drepturilor Omului si a jurisprudentei Curtii Europene a Drepturilor Omului.

Intregul Raport a fost realizat cu intentia directa de distorsionare/falsificare a realitatilor privind organizarea si functionarea statului roman, in contra adevarului juridic si a principiilor statului de drept, fiind afectata securitatea nationala prin prejudicierea intereselor majore de buna functionare a statului, precum si compromiterea statului roman in raport cu Uniunea si celelalte state membre ale Uniunii.

II.1. PREZENTAREA MASURILOR DIN CONCLUZIILE RAPORTULUI MCV DIN 13.11.2018

Prezentam mai jos masurile continute in Concluziile Raportului, pe care faptuitorul le prezinta a fi cu caracter imperativ pentru statul roman:

1. Cu privire la legile justitiei:

1.1. „Suspendarea imediata a punerii in aplicare a legilor justitiei si a ordonantelor de urgenta subsecvente.”

1.2. „Revizuirea legilor justitiei, tinand seama pe deplin de recomandarile formulate in cadrul MCV, precum si de recomandarile Comisiei de la Venetia si ale GRECO.”

2. Cu privire la numiri/revocari in cadrul sistemului judiciar:

2.1. „Suspendarea imediata a tuturor procedurilor in curs de numire si revocare a procurorilor de rang inalt.”

2.2. „Relansarea unui proces de numire a unui procuror-sef DNA cu experienta dovedita in urmarirea penala si a infractiunilor de coruptie si cu un mandat clar pentru DNA de a continua efectuarea de anchete profesioniste,

independente si impartiale in materie de coruptie.”

2.3. „Numirea imediata, de catre Consiliul Superior al Magistraturii, a echipei interimare de conducere a Inspectiei Judiciare si numirea, in termen de trei luni, prin concurs, a unei noi conduceri ai Inspectiei Judiciare.”

2.4. „Respectarea avizelor negative ale Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la numirea in posturi de conducere a procurorilor sau la revocarea procurorilor care ocupa posturi de conducere, pana la instituirea unui nou cadru legislativ in conformitate cu recomandarea 1 formulata in ianuarie 2017.”

3. Cu privire la Codul penal si Codul de procedura penala:

3.1. „Inghetarea intrarii in vigoare a modificarilor aduse Codului penal si a Codului de procedura penala.”

3.2. „Redeschiderea procesului de revizuire a Codului penal si a Codului de procedura penala, tinand seama pe deplin de necesitatea de a se asigura compatibilitatea cu dreptul UE si cu instrumentele internationale de lupta impotriva coruptiei, precum si de recomandarile formulate in cadrul MCV si de avizul Comisiei de la Venetia.”

II. 2. CELE 8 MASURI DIN CONCLUZIILE RAPORTULUI SUNT ILICITE. CONSIDERENTE:

1.1. Toate cele 8 masuri vizeaza procesul de legiferare: suspendarea imediata a aplicarii unor legi sau ordonante de urgenta, revizuirea unor legi, inghetarea producerii si intrarii in vigoare a unor legi, redeschiderea procesului de revizuire a codurilor penal si de procedura penala, dar si transformarea avizului consultativ al CSM in actul de de numire sau revocare a procurorilor de rang inalt in aviz obligatoriu, masura care are semnificatia unui act de legiferare „sui generis” realizat chiar de Comisie. De asemenea, vizeaza blocarea si reluarea unor proceduri legale privind numirea si revocarea procurorilor de rang inalt sau relansarea procedurii de numire a procurorului sef DNA, activitati care nu au temei legal si instiga la incalcarea ordinii de drept; blocarea si reluarea acestor proceduri reprezinta, de asemenea, incalcarea unor Decizii ale Curtii Constitutionale.

1.2. Mecanismul de Cooperare si Verificare nu reprezinta izvor de drept nici la nivelul legislatiei comunitare, nici la nivelul dreptului intern al Romaniei sau Bulgariei. MCV, asa cum este definit prin Decizia Comisiei din 13.12.2006, potrivit pct. (7) si (8), a avut vocatia, in situatia neateringerii „obiectivelor de referinta”, de a pune in aplicare clauzele de salvagardare in temeiul art. 37 si 38 din Actul de aderare.

Aplicarea clauzelor de salvagardare (ex post) se putea realiza in maxim 3 ani de la aderare: Romania aderand la UE la 1 ianuarie 2007, aceste clauze puteau fi aplicate Romaniei pana cel mai tarziu la 1 ianuarie 2010. Prin urmare, Raportul MCV din 13.11.2018 este lovit de caducitate, fara a putea produce consecinte juridice. Din cauza faptului ca Raportul MCV nu face referire la clauze de salvagardare si nici la temeiul de drept al solicitarii masurilor, rezulta, fara dubiu, ca faptuitorul a avut reprezentarea ca documentul este caduc, respectivele masuri fiind lovite de nulitate. Infractiunea de abuz in serviciu este dovedita.

1.3. In contra celor de la punctul 1.2., faptuitorii au emis Raportul ca fiind obligatoriu pentru statul roman, structura si cerintele actului oficial avand explicit acest caracter. **Raportul este redactat ca imperativ, exorbitant, fiind transformat in mijloc de retorsiunea politica, modul de redactare fiind cel al unui Dictat politic si legislativ.**

Data fiind functiile faptuitorilor, nivelul de decizie al acestora in cadrul Comisiei, parghiile si influenta acestora, **Raportul este prin sine insusi un act de retorsiune impotriva statului roman, realizat cu mijloace si in scopuri infractionale**, prin incalcarea atributiilor de serviciu si folosirea Comisiei in mod abuziv, in contra art. 4 din Tratatul Uniunii (TUE).

1.4. Potrivit art. 12 din TUE (versiune consolidata), Parlamentele nationale nu se afla sub autoritatea si sub controlul institutiilor Uniunii. Cu atat mai mult MCV nu poate avea o astfel de vocatie.

Art. 12 din TUE are urmatorul continut: *"Parlamentele nationale contribuie in mod activ la buna functionare a Uniunii: (a) prin faptul ca sunt informate de catre institutiile Uniunii si prin primirea de notificari privind proiectele de acte legislative ale Uniunii in conformitate cu Protocolul privind rolul parlamentelor nationale in cadrul Uniunii Europene; (b) prin respectarea principiului subsidiaritatii in conformitate cu procedurile prevazute de Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiaritatii si proportionalitatii; (c) prin participarea, in cadrul spatiului de libertate, securitate si justitie, la mecanismele de evaluare a punerii in aplicare a politicilor Uniunii in acest spatiu, in conformitate cu articolul 70 din Tratatul privind functionare Uniunii Europene, si prin implicarea in controlul politic al Europol si in evaluarea activitatilor Eurojust, in conformitate cu articolele 88 si 85 din respectivul tratat; (d) prin participarea la procedurile de revizuire a tratatelor, in conformitate cu articolul 48 din prezentul tratat; (e) prin faptul ca sunt informate cu privire la cererile de aderare la Uniune, in conformitate cu articolul 49 din prezentul tratat; (f) prin participarea la cooperarea interparlamentara dintre parlamentele nationale si Parlamentul European, in conformitate cu Protocolul privind rolul parlamentelor nationale in cadrul Uniunii Europene."*

Respectivul articol este confirmat de Hotararea nr. 216/2012 a Guvernului Romaniei privind accelerarea implementarii obiectivelor de referinta prevazute in cadrul MCV: din Comisia MCV nu fac parte Parlamentul si Curtea Constitutionala, institutii care nu se afla sub autoritatea Comisiei Europene sau a celorlalte institutii ale Uniunii. Din respectiva Comisie MCV fac parte: Ministerul Justitiei, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Finantelor Publice, Ministerul Afacerilor Europene, Consiliul Superior al Magistraturii, Inalta Curte de Casatie si Justitie, Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, Directia Nationala Anticoruptie, Agentia Nationala de Integritate. Pe de alta parte, Decizia Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 de instituire a MCV nu a fost ratificata de Parlamentul Romaniei.

Prin urmare, CE si MCV nu au autoritate asupra Parlamentului, toate masurile privind modificari legislative de tip imperativ fiind neavenite. Masurile din Raportul din 13.11.2018 vizeaza modificari legislative si au caracter imperativ, o incalcare de catre faptuitori a TUE, ceea ce reprezinta savarsirea infractiunii de abuz in serviciu.

1.7. Masurile intra in conflict cu Constitutia Romaniei, numirile si revocarile procurorilor de rang inalt, precum si rolul ministrului justitiei si al presedintelui Romaniei, facand obiectul unor Decizii ale Curtii Constitutionale, o noua si flagranta incalcare a TUE: activitatea Curtii Constitutionale si sfera de reglementare de rang constitutional nu intra in aria de competente ale tratatului Uniunii. (Constitutia Romaniei raspunde standardelor europene, fiind avizata, anterior adoptarii, de catre Comisia de la Venetia). in urma actiunilor flagrant abuzive ale faptuitorilor, printr-un act ferm, **Curtea Constitutionala a rupt relatiile cu Comisia Europeana privind MCV prin Comunicatul din 18 martie 2018, in urma hotararii plenului CCR din 18 martie: "Pornind de la rolul, locul si atributiile Curtii Curtii Constitutionale in cadrul statului de drept, care o obliga sa aiba o pozitie de neutralitate in relatiile dintre autoritatile publice si ii impun obligatia de rezerva in ceea ce priveste exprimarea unor puncte de vedere ce fac obiectul dezbatelor publice, cu eventuale conotatii politice, Plenul Curtii si-a manifestat dorinta de a nu mai fi implicat in programul delegatiilor Comisiei Europene in contextul MCV. De altfel, Curtea Constitutionala nu este vizata de problematicile/obiectivele urmarite prin instituirea MCV."** Raportul MCV, prin intregul sau continut, desfide independenta Curtii Constitutionale, contestand rolul acesteia de **"garant al suprematiei Constitutiei"** (art. 142 alin. 1 din Constitutie), prin mijloacele infractionale definite de normele de incriminare mai sus aratate.

1.8. Masurile din Raport ignora ca Romania a aderat inca din 1993 la Conventia Europeana a Drepturilor Omului, care face parte din dreptul intern. Prin urmare, intreaga legislatie in materie penala, inclusiv cu privire la drepturile si obligatiile procesuale ale statului si celorlalte parti, este realizata in concordanta cu Conventia, sub controlul Curtii Constitutionale. Pe de alta parte, Deciziile Curtii Europene sunt obligatorii. Conventia Europeana a Drepturilor Omului este, totodata, un tratat la care a aderat deopotriva Uniunea Europeana, potrivit art. 6 (2) din Tratat: **”Uniunea adera la Conventia europeana pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale. Competentele Uniunii, astfel cum sunt definite in tratate, nu sunt modificate de aceasta aderare. (3) Drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Conventia europeana pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale si astfel cum rezulta din traditiile constitutionale comune ale statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii.”** Pe cale de consecinta, Codul penal si Codul de procedura penala trebuie sa respecte standardele Conventiei, iar Uniunea, de asemenea, sa se supuna acestor standarde. Codurile aflate in vigoare au fost adoptate prin asumarea raspunderii guvernului sau prin ordonanta de urgenta in trecut si au fost declarate in mare parte neconstitutionale de Curtea Constitutionala, in urma controlului de constitutionalitate ulterior, tinandu-se cont inclusiv de Conventia Europeana si Deciziile Curtii Europene. Spre deosebire de codurile in vigoare, codurile aflate in curs de legiferare au urmat procesul legislativ comun, cu dezbateri in Parlament, fiind luate in considerare multiple propuneri ale Consiliului Superior al Magistraturii si asociatiile magistratilor, fiind, totodata, supuse controlului anterior intrarii in vigoare a Curtii Constitutionale.

Intr-un mod vadit abuziv, Raportul MCV sustine vechile coduri, dorind blocarea celor in curs de legiferare, ultimele avand drept scop si modificarea textelor declarate neconstitutionale nemodificate. in mod sistematic, MCV se situeaza de partea abuzurilor si vechilor coduri in mare parte neconstitutionale, care nu respecta drepturile si libertatile cetatenilor, apara nenumaratele abuzuri facute de procurorii pe care ii sustine neconditionat, dosarele fabricate, probele obtinute prin santaj si amenintare, ignora mii de dosare deschise judecatorilor de procurori ca mijloace de santaj, sustine dosarele comandate politic. Actiunea faptuitorilor impotriva actului de legiferare in materie penala, care este atributul exclusiv al statelor membre, iar nu al Comisiei, in temeiul principiului subsidiaritatii, este, deopotriva, impotriva Conventiei Europene a Drepturilor Omului si Curtii de la Strasbourg.

Faptuitorii, in exercitarea atributiilor de serviciu, au folosit MCV, pe de o parte, pentru a institui in Romania statul politienesc, impotriva statului de drept, pe de alta parte, pentru a mentine statul politienesc reprezentat de persoane al caror comportament abuziv a fost constatat de Curtea Constitutionala.

1.9. Masurile solicita imperativ Romaniei acte legislative concrete privind suspendarea, modificarea, anularea sau adoptarea unor legi care reglementeaza „functii esentiale ale statului” (art. 4 (2) din TUE), fiind negat chiar rolul si dreptul statului roman de a legifera si, prin aceasta, **fiind contestat insusi atributul statalitatii. Pe cale de consecinta, Raportul MCV incalca si depaseste competentele atribuite Uniunii, fiind un demers infractional.**

1.10. Este incalcat direct art. 69 din Constitutie, potrivit caruia: „(1) In exercitarea mandatului, deputatii si senatorii sunt in serviciul poporului. (2) Orice mandat imperativ este nul.” Prin solicitarile imperative de modificare a legilor si Constitutiei, Raportul incalca respectivul text, **transformand mandatul deputatilor si senatorilor intr-unul imperativ.** Aceste solicitari incalca si depasesc cadrul TUE, competentele atribuite de tratat Uniunii, potrivit art. 3 (6), art. 4 (1), (2), (3), art. 5 (1), (2) din tratat.

II. 3. PERICOLUL REPREZENTAT DE MASURILE DIN RAPORT LA ADRESA FUNCTIONARII STATULUI ROMAN SI LA ADRESA SECURITATII NATIONALE; CONDITII IMPOSIBILE SI ILICITE

Masurile prezentate la punctul 4 din Raport – Concluzii - sunt inacceptabile nu numai din cauza lipsei competentei MCV de a face astfel de recomandari. Masurile sunt inacceptabile si prin cerintele lor, care intra in sfera „**conditiilor imposibile, ilicite si imorale**”. Acest principiu general de drept se reflecta in art. 6 (1) din Legea nr. 24/2000 republicata privind tehnica legislativa: „**Proiectul de act normativ trebuie sa instituie reguli necesare, suficiente si posibile care sa conduca la o cat mai mare stabilitate si eficienta legislativa.**” De asemenea, art. 1402 din Noul Cod Civil prevede: „**Conditia imposibila, contrara legii sau bunelor moravuri este considerata nescrisa, iar daca este insasi cauza contractului, atrage nulitatea absoluta a acestuia**”, textul fiind o consacrare a principiului general de drept.

Acelasi principiu este reflectat in art. 53 (2) din Constitutie privind restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati, care se aplica *a fortiori* in cazul de fata: „**Restrangerea poate fi dispusa numai daca este necesara intr-o societate democratica. Masura trebuie sa fie proportionala cu situatia care a determinat-o, sa fie aplicata in mod nediscriminatoriu si fara a aduce atingere existentei dreptului sau a libertatii.**”

Prezentam mai jos motivele pentru care masurile sunt conditii imposibile, ilicite si imorale, dovada a actiunilor abuzive ale faptuitorului, in sensul art. 297 Cod penal.

1.1. „Suspendarea imediata a punerii in aplicare a legilor justitiei si a ordonantelor de urgenta subsecvente.”

1.1.1. Masura este irationala, imposibil de aplicat, Raportul solicitand ultimativ („suspendare imediata”) blocarea aplicarii celor trei legi ale justitiei in integralitatea lor. Este vorba despre Legea 303/2004, modificata si completata prin Legea 242/2018, privind statutul judecatorilor si procurorilor, intrata in vigoare la 18 octombrie 2018; Legea 304/2004, modificata si completata prin Legea 207/2018 intrata in vigoare la 23 iulie 2018, privind organizarea judiciara; Legea 317/2004, modificata si completata prin Legea 234/2018, privind organizarea si functionarea Consiliului Superior al Magistraturii, intrata in vigoare la 11 octombrie 2018. **Nu exista nicio institutie constitutională sau legală care sa desființeze o lege aflată in vigoare in integralitatea ei „imediat”, printr-o actiune exorbitanta, fara a adopta in prealabil o alta legislatie in domeniul respectiv, care sa o abroge pe prima, in baza procedurilor de legiferare consacrate constitutional si legal.** Nu este vorba despre o eroare, pentru ca masura vorbeste despre „suspendarea imediata a punerii in aplicare”, inducand ideea ca s-ar putea reveni la vechile legi, ceea ce este, din nou, imposibil, respectivele legi fiind abrogate la momentul intrarii in vigoare a celor noi, fara a exista posibilitatea legala de revenire la cele vechi: Legea 24/2000 reglementeaza expres aceasta situatie. incalcarea Legii 24/2000 si a Constitutiei de catre faptuitori este flagranta.

1.1.2. Aplicarea masurii este absurda, **consecintele imediate si directe ale ”suspendarii” – punerea intr-o situatie de ineficienta juridica – reprezentand, logic juridic, disparitia intregului sistem judiciar si, implicit, a statalitatii in Romania.** Potrivit argumentului reducerii la absurd, respectiva masura ar avea urmatoarele consecinte: instanțele de judecata, inclusiv Inalta Curte, toate parchetele si intregul Minister Public, Consiliul Superior al Magistraturii ar disparea ca institutii. Controlul de legalitate ar fi, de asemenea, suspendat, fiind puse in situatie de blocaj (suspendare) toate celelalte institutii: Guvernul, Ministerele, administratia publica locala, Curtea Constitutionala etc., acestea functionand corelat cu sistemul judiciar, intrinsec functionarii celorlalte puteri in stat, legislativa si executiva. **O asemenea masura incalca si depaseste flagrant competentele Uniunii, care nu are atributul de a suspenda statalitatea membrilor sai.** Aparitia unei astfel de cerinte intr-un act oficial al Uniunii Europene reprezinta compromiterea institutiilor sale. Aceasta cerinta dovedeste caracterul de Dictat politic al Raportului.

2. „Revizuirea legilor justitiei, tinand seama pe deplin de recomandarile formulate in cadrul MCV, precum si de recomandarile Comisiei de la Venetia si ale GRECO.”

2.1. Masura apare ca un accesoriu al primei masuri privind „suspendarea imediata” a legilor justitiei. Prima masura fiind nula absolut, a doua, accesorie, este lovita, de asemenea, de nulitate absoluta.

2.2. Raportul induce grav in eroare, deoarece in procesul legislativ privind legile justitiei s-a tinut seama de recomandarile Comisiei de la Venetia si GRECO, precum si de recomandarile la zi ale MCV, in masura in care institutiile legiuitoare au considerat necesar. Sustinerea ca aceste organisme ar trebui sa substituie integral Parlamentul Romaniei, sa-l transforme intr-o institutie de decor, reprezinta un act infractional al MCV, acesta fiind act oficial al Comisiei. Instrumentul recomandarilor, astfel cum este si definit, poate fi folosit numai in raporturi de cooperare, cu atat mai mult cu cat in domeniul functionarii statului si al politicii penale nu exista *aquis* comunitar.

2.3. Legile respective au trecut de filtrul Curtii Constitutionale, institutie care nu se afla sub autoritatea Comisiei si MCV, si fiind adoptate de Parlament, care, de asemenea, nu se afla sub autoritatea Comisiei si MCV.

3. „Suspendarea imediata a tuturor procedurilor in curs de numire si revocare a procurorilor de rang inalt.”

3.1. In urma dezvaluirilor care au socat intreaga opinie publica nationala cu privire la abuzurile uriase comise de Directia Nationala Anticoruptie, au fost probate actiuni sistematice de falsificari de probe, santajarea martorilor, fabricarea de dosare prin denunturi false comandate de procurori, folosirea martorilor sub acoperire in mod ilegal, in scopul ascunderii adevarului, de asemenea, practici prin care denuntatorii au fost folositi in aceeasi cauza ca martori si, deopotriwa, martori sub acoperire etc., un adevarat *modus operandi* de punere sub acuzare prin probe falsificate a unor inalti demnitari si oameni politici in scopul eliminarii lor din viata publica, distrugerea unor institutii ale statului (precum serviciul secret al Ministerului Afacerilor Interne) prin punerea sub acuzare fara probe a intregii conduceri a acestuia – pentru ca ulterior, dupa eliminarea d

in functii a persoanelor incomode, acestia sa fie scosi de sub urmarire penala etc. Acest **sistem de coruptie institutionala generalizata** s-a dovedit, de asemenea, ca a fost constituit prin adoptarea de Protocoale secrete incheiate de toate institutiile din autoritatea judecatoreasca cu Serviciul Roman de Informatii: Inalta Curte de Casatie si Justitie, Ministerul Public, Directia Nationala Anticoruptie, Consiliul Superior al Magistraturii, Inspectia Judiciara, Protocoale prin care SRI a controlat intreaga instructie penala si activitatea tuturor acestor institutii in ansamblul lor.

3.2. Au cazut victime acestui sistem prim-ministri ai Romaniei, ministri, deputati, senatori, judecatori si procurori, un judecator al Curtii Constitutionale, un procuror general al Romaniei, sefii serviciului secret al Ministerului Afacerilor Interne, sute de membri ai unor partide politice in calitatile lor de primari, consilieri, consilieri judeteni, dar si oameni de afaceri, patroni de trusturi media. Dupa judecarea acestora de catre instantele de judecata sau chiar in cursul urmaririi penale, au fost declarati nevinovati, dar dupa ce scopul indepartarii lor in functii a fost atins. **Acest sistem de politie politica a fost organizat si a functionat sub autoritatea cea mai inalta a statului roman si a vizat eliminarea persoanelor incomode si neobediente, in scopul instituirii unui regim de mana forte in Romania.**

3.3. Acelasi sistem de politie politica, al carui instrument exorbitant au fost dosarele penale instrumentate abuziv de procurori, a incercat blocarea activitatii si destructurarea Guvernului si Parlamentului Romaniei, cu intentia directa de a aduce sub controlul procurorilor si serviciilor secrete intregul proces legislativ: in mai multe situatii procurorii DNA au facut demersuri concrete in sensul punerii sub acuzatie a unor demnitari in legatura cu procesul legislativ, cu acelasi *modus operandi* de fabricare de dosare penale politice.

Aceste demersuri de politie politica au fost denuntate prin **Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017 a Curtii Constitutionale**: *”Ministerul Public, ca parte a autoritatii judecatoresti, s-a considerat competent sa verifice oportunitatea, respectarea procedurii legislative si, implicit, legalitatea adoptarii ordonantei de urgenta a Guvernului. O astfel de conduita echivaleaza cu a incalcare grava a principiului separatiei puterilor in stat, garantat de art. 1 alin. (4) din Constitutie, deoarece Ministerul Public nu doar ca iti depaseste atributiile prevazute de Constitutie si lege, dar isi aroga atributii care apartin puterii legislative sau Curtii Constitutionale. (...) Ministerul Public – Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie si-a arogat competenta de a efectua o ancheta penala intr-un domeniu care excedeaza cadrulul legal, ce poate conduce la un blocaj institutional din perspectiva dispozitiilor constitutionale ce consacra separatia si echilibrul puterilor in stat. (...) actiunea Ministerului Public creeaza o presiune asupra membrilor Guvernului care afecteaza buna functionare a acestei autoritati sub aspectul actului legiferarii, avand drept consecinta descurajarea/intimidarea legiuitorului delegat de a-si exercita atributiile constitutionale. Declansarea unei ample anchete penale care s-a concretizat prin descinderi la Ministerul Justitiei, ridicarea de acte, audierea unui numar mare de functionari publici, secretari de stat si ministri a determinat o stare de tensiune, de presiune psihica, chiar pe durata derularii unor proceduri de legiferare, creandu-se premisele unui blocaj in activitatea de legiferare. Astfel, sub imperiul unei temeri declansate de activitatea de cercetare penala si de formularea unor viitoare acuzatii care pot determina incidenta raspunderii penale, Guvernul este blocat in activitatea sa de legiuitor. Imprejurarea creata goleste de continut garantia constitutională referitoare la imunitatea inerenta actului decizional de legiferare, de care beneficiaza membrii Guvernului, garantie care are ca scop tocmai protejarea mandatului fata de eventuale presiuni sau abuzuri ce s-ar comite impotriva persoanei care ocupa functia de ministru, imunitatea asigurandu-i acesteia independenta, libertatea si siguranta in exercitarea drepturilor si obligatiilor ce ii revin potrivit Constitutiei si legilor. Prin conduita sa, Ministerul Public – Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie a actionat ultra vires, si-a arogat o competenta pe care nu o poseda – controlul modului de adoptare a unui act normativ, sub aspectul legalitatii si oportunitatii sale, ceea ce a afectat buna functionare a unei autoritati.”* (par. 120-121)

3.4. A fost nevoie de o noua decizie a Curtii Constitutionale, **Decizia 611 din 3 octombrie 2017**, pentru a constata un nou conflict constitutional, de data aceasta intre Parlamentul Romaniei si Ministerul Public - prin Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie si Directia Nationala Anticoruptie -, prin care Curtea constata *”crearea unui blocaj in activitatea comisiei speciale de ancheta (aspect mentionat si in raportul partial intocmit in cauza), blocaj care a determinat Parlamentul Romaniei sa adopte o hotarare prin care prelungeste termenul de activitate al comisiei cu 60 de zile, in vederea continuarii demersurilor legale pentru realizarea obiectivelor in scopul carora a fost declansat controlul parlamentar.”* Blocajul a fost creat prin refuzul repetat si explicit al Procurorului-sef DNA de atunci, Laura Codruta Kovesi, de a se prezenta in fata comisiei de ancheta parlamentara, cu incalcare a atributiilor legale ale comisiei. Curtea a constatat, in acest context, *”ca in conditiile in care persoana invitata sa participe la sedintele comisiei de ancheta este o persoana care reprezinta, in virtutea functiei sale de conducere, o autoritate publica care nu se afla sub control parlamentar – Ministerul Public – Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, in aplicarea principiului colaborarii loiale intre institutiile/autoritatile statului, aceasta are obligatia sa ia parte la lucrarile comisiei in toate cazurile si indiferent de obiectul anchetei parlamentare (...). Prin conduita sa, procurorul sef al Directiei Nationale Anticoruptie nu numai ca inlatura a priori orice colaborare loiala cu autoritatea care exercita suveranitatea poporului – Parlamentul Romaniei, ci refuza sa participe la clarificarea unor aspecte legate de un eveniment de interes public (participarea in seara zilei de 6 decembrie 2009, data la care s-a desfasurat scrutinul national pentru alegerea Presedintelui Romaniei, alaturi de alte persoane care detineau functii publice – directorul Serviciului Roman de Informatii, directorul adjunct al Serviciului Roman de Informatii si senatori, in locuinta domnului senatori Gabriel Oprea) care, daca s-ar dovedi real, ar avea un impact major negativ in plan social, politic si juridic, prezervand, astfel, o stare de incertitudine cu privire la veridicitatea evenimentelor cercetate. Or, prin activitatea si atitudinea sa, persoana care ocupa o functie de conducere intr-o autoritate publica a statului trebuie sa asigure prestigiul functiei exercitate, care impune o conduita legala, sociala si morala in acord cu rangul demnitatii publice, cu gradul de reprezentare si cu increderea oferita de cetateni in autoritatea statului. Exercitarea functiilor publice de conducere, ca de altfel a oricarei functii publice in stat, nu poate fi rezumata doar la indeplinirea drepturilor, obligatiilor si indatoririlor pe care le impune mandatul detinut, ci presupune a priori loialitatea fata de toate valorile si principiile consacrate prin Constitutie si respect fata de celelalte autoritati publice cu care intra in raporturi de*

colaborare. Din aceste context rezulta obligatia principiala a oricarui reprezentant al autoritatilor publice de a se prezenta si de a oferi documentele/inscrisurile sau informatiile utile si concludente in fata comisiilor parlamentare de ancheta in scopul clarificarii unor imprejurari de fapt care sa conduca la aflarea adevarului intr-o chestiune de interes public.”

Chiar si dupa aceasta Decizie a CCR, procurorul sef Laura Codruta Kovesi a refuzat sa se prezinte in fata Parlamentului, cu sprijinul implicit al Procurorului General, Augustin Lazar, sfidand prin aceasta Parlamentul, institutia care reprezinta poporul roman si exercita suveranitatea nationala. Sprijinul autorilor MCV pentru Laura Codruta Kovesi a fost implicit si explicit.

3.5. A treia decizie a Curtii Constitutionale, **Decizia 757 din 23 noiembrie 2017**, a limitat expres sfera de activitate a DNA, condusa de Laura Codruta Kovesi, dispunand expres: **”In privinta oportunitatii emiterii actului administrativ individual, unitatea de parchet nu are competenta de a incepe urmarirea penala” si ”nu exista niciun mecanism de control al oportunitatii emiterii actului administrativ. Prin urmare, daca legea permite realizarea unei anumite operatiuni administrative, in sensul in care o lasa in marja de apreciere a organului administrativ, nu poate fi pusa in discutie cenzurarea oportunitatii aprecierii acestuia din urma.”** Aceasta a fost a treia decizie a Curtii Constitutionale, prin care s-au constatat incalcare ale legii supreme de catre DNA sub conducerea si autorizarea sefului institutiei, cu privire la doua hotarari de Guvern, procurorii apreciind asupra oportunitatii acestora.

3.6. In contextul celor mentionate la pct. 3.1, 3.2, 3.3. si 3.4 de mai sus, in temeiul art. 132 (1) din Constitutie, care confera autoritate ministrului justitiei asupra activitatii procurorilor care trebuie sa se desfasoare ”potrivit principiului legalitatii, al imparialitatii si al controlului ierarhic”, ministrul justitiei a declansat procedura de revocare din functie a procurorului sef DNA, Laura Codruta Kovesi. Respectivul document contine mai multe constatari ale activitatii procurorului sef. Procurorul General al Romaniei, Augustin Lazar, s-a opus agresiv revocarii, asumandu-si si devenind complice cu Procurorul Sef DNA, facand eforturi pentru paralizarea procedurii, in contra abuzurilor evidente si deosebit de grave, de natura sa puna in pericol intreaga ordine de drept, dar si drepturile si libertatile cetatenilor.

3.7. Prin **Decizia nr. 358 din 30 mai 2018 a Curtii Constitutionale** a fost clarificata procedura de numire/revocare a procurorilor de rang inalt. Masura 3 din Concluziile MCV din 13.11.2018 a ignorat total aceasta Decizie, cu toate ca, fiind vorba despre o hotarare a Curtii Constitutionale, aceasta Decizie este opozabila Comisiei Europene, care nu are vocatia de contesta Constitutia Romaniei – expresie a suveranitatii poporului -, a carei suprematie este un principiu fundamental al democratiei. In acest context, masura 3 din Concluziile Raportului MCV este nula si neavenita de la bun inceput. **In conditiile in care Decizia nr. 358/2008 a Curtii ar fi fost luata in considerare, masura 3 nu ar mai fi fost posibila**, ceea ce indica intentia directa infractionala a faptuitorilor, de a nu respecta si a contesta Decizia CCR, ”general obligatorie”.

3.8. **Decizia 358/2018 a Curtii** statueaza ca Ministrul Justitiei ”are un rol central” (paragraf. 103 din Decizie) in procesul de numire/revocare a procurorilor de rang inalt, prin ”autoritatea” conferita acestuia de art. 132 (1) din Constitutie. in procedura de numire **”ministrul detine o larga marja de apreciere, din moment ce limitarile impuse de lege, sub forma conditiilor necesare a fi intrunite, in mod obiectiv, de catre procuror pentru a fi numit in functia de conducere, sunt minime...”** (paragraf 101 Dec.), iar in procedura de revocare **”ministrul justitiei are o marja de apreciere minima, din moment ce limitarile impuse de lege sunt extrem de stricte, si, in aceste conditii, Presedintele Romaniei ii poate opune numai dreptul sau de a verifica legalitatea propunerii, putand-o refuza doar in cazul in care propunerea nu respecta conditiile legii, caz in care procedura inceteaza.”** (paragraf 102 Dec.). Decizia analizeaza pe larg intregul cadrul legal si constitutional, ridicand respectivele norme procedurale la rang constitutional, ceea ce excede de plano competentelor MCV de a solicita instituirea unor alte proceduri de numire/revocare a procurorilor de rang inalt.

3.9. La data de 24 octombrie 2018, Ministrul Justiției a declansat procedura de revocare din funcție a Procurorului General, Augustin Lazar, printr-un amplu Raport de evaluare. Ministrul a identificat 20 de motive grave, fiecare dintre acestea fiind suficiente pentru revocare, revocarea fiind solicitată, însă, pentru cumulul acestora:

- a) contestarea repetată a autorității puterii legislative (Parlament și Guvern);
- b) contestarea repetată a autorității Curții Constituționale;
- c) nelegalitatea numirii sale în funcția de procuror general;
- d) semnarea unui Protocol cu Serviciul Român de Informații în afara cadrului legal (procurorul general mintind opinia publică și contestând chiar el, înainte ca Protocolul să devină public, existența unor astfel de protocoale);
- e) susținerea procurorului șef DNA în actele sale – pentru care acesta a și fost revocat -;
- f) exces de putere cu privire la modificarea unui raport al Inspectiei Judiciare – modificările făcute de procurorul general fiind ulterior desființate de instanța de judecată -;
- g) discursul eminent politic, cu acuzații fără precedent la adresa instituțiilor statului;
- h) practicarea și încurajarea unor comportamente contrare obligațiilor constituționale și legale, mesaje publice cu încălcarea obligațiilor de rezervă impuse magistratilor;
- i) abdicarea de la garanțiile constituționale precum respectarea prezumției de nevinovăție și a demnității umane;
- j) contestarea deciziilor Curții Constituționale, în sensul încurajării nerespectării lor de către procurori;
- k) probleme grave de management, utilizarea pe scară largă a delegărilor pe funcții de conducere; scăderea operativității în activitatea Ministerului Public;
- l) critica publică a judecătorilor, nemulțumit de soluțiile pe care aceștia le pronunță;
- m) dubla măsură și tergiversarea procedurilor legale;
- n) încălcarea unui ordin al procurorului general în ancheta privind evenimentele din 10 august 2018;

o) incalcarea legii prin semnarea unor Protocoale prin care se interfereaza atat in activitatea Parlamentului, cat si instantei de judecata si crearea unei justitii "secrete" incompatibile cu dreptul la un proces echitabil si principiile statului de drept;

p) ascunderea adevarului legat de Protocoalele secrete si deturnarea opiniei publice;

r) comportament in contra codului deontologic al magistratilor.

3.10. Situatiile descrise mai sus **a fost adusa la cunostinta faptuitorilor de autoritatile romane, oficial, aceste demersuri fiind de notorietate publica.** Faptuitorii, sfidand realitatile grave, incompatibile cu statul de drept, drepturile si libertatile cetatenilor, **au ignorat in tot aceste realitati,** actiunile institutiilor – Parlament, Guvern, Ministerul Justitiei, Consiliul Legislativ, Curtea Constitutionala, societatea civila reprezentata de asociatii ale magistratilor care au participat la actul de legiferare, **in scopul de a redacta si adopta un Raport MCV care a avut rolul de a mistifica realitatile din Romania, a compromite statul roman prin informatii falsificate si a justifica un Dictat politic, sub amenintarea institutiei pe care faptuitorii o reprezinta.**

3.11. In fapt, masura "suspendarii imediate a tuturor procedurilor aflate in curs de numire si revocare a procurorilor cu rang inalt" **are ca scop direct pastrarea in functie a Procurorului General Augustin Lazar, unul dintre reprezentantii sistemului de politie politica instaurat in Romania – semnatat al unui protocol secret ilegal intre PICCJ si SRI, perfectat in decembrie 2016 (declarat in afara legii de catre Curtea Constitutionala prin Hotararea din 16 ianuarie 2019).**

Acest comportament al faptuitorului s-a manifestat si prin sustinerea Laurei Codruta Kovesi si DNA, inainte, in timpul, dar si dupa revocarea acesteia, in pofida abuzurilor grave, repetate, a incalcarilor flagrante a ordinii constitutionale si ordinii de drept, a patronarii unui sistem care a calcat in picioare drepturile si libertatile cetatenilor, a bulversat institutiile statului prin dosare fabricate, de natura sa bulverseze functionarea Guvernului, a Parlamentului, Curtii Constitutionale cu vadite scopuri de politie politica.

3.12. **Aceasta masura dovedeste fara dubiu ca faptuitorii Frans Timmermans, Vera Jourova, Angela Cristea si altii si-au incalcat atributiile de serviciu, care ii obligau la respectarea Constitutiei Romaniei, si ca acestia sunt intr-o relatie de complicitate cu sistemul de politie politica instaurat in Romania, folosindu-se in mod fraudulos de Comisia Europeana, ale carei functii le-a deturnat si uzurpat, in slujba unor interese de grup.**

4. **"Relansarea unui proces de numire a unui procuror-sef al DNA cu experienta dovedita in urmarirea penala a infractiunilor de coruptie si cu un mandat clar pentru DNA de a continua efectuarea de anchete profesionale, independente si impartiale in materie de coruptie."**

4.1. Masura este neavenita, **deoarece nu se refera la chestiuni de drept, ci la o anumita persoana,** situatie care excede reglementarilor TUE: *"numire a unui procuror sed al DNA cu experienta dovedita in urmarirea penala a infractiunilor de coruptie"*.

4.2. Din textul masurii rezulta ca Raportul solicita expres ca persoana care va conduce DNA:

1) sa fi facut parte exclusiv dintre procurorii care au facut parte din DNA, adica din echipa Laurei Codruta Kovesi, situatie care contravine legislatiei in vigoare, care prevede criteriile obiective de eligibilitate (o anumita vechime in functia de procuror, lipsa unor sanctiuni disciplinare, calificativul dat de CSM persoanei respective). Aceasta limitare pe care MCV si faptuitorul o doresc este legata **de intentia de a se pastra modul de lucru abuziv si inchis promovat de Laura Codruta Kovesi, care a fost revocata din functie chiar pentru abuzurile sale;**

2) masura evoca, de asemenea, **"continuitatea" modului de functionare a DNA**, in conditiile in care fostul procuror sef DNA a fost revocat tocmai pentru abuzuri grave, incalcari repetate ale Constitutiei, dosare contrafacute, actiuni impotriva puterii legislative, asa cum am aratat la pct. II. 3 din prezentul. Textul indica in mod direct complicitatea faptuitorilor cu vechea conducere abuziva si sustinerea acestuia pentru toate actiunile nelegale si neconstitutionale ale acestuia, impotriva Parlamentului, Guvernului, Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecției Judiciare și Curtii Constitutionale.

4.3. **Masura este un act de presiune** la adresa Ministrului Justitiei, Consiliului Superior al Magistraturii si Presedintelui Romaniei, institutiile implicate in procedura legala de numire a procurorului sef DNA, chiar a legalitatii acestei proceduri.

4.4. In fapt, si din aceasta masura, coroborata cu celelalte masuri, rezulta interesul faptuitorului de **a se pastra status quo-ul DNA de politie politica**, iar, pe de alta parte, sa nu se creeze conditiile dezvaluirii unor complicitati in interiorul vechii echipe conduse de fostul procuror sef, care a incalcat repetat si brutal Constitutia. Acest interes din partea faptuitorilor este suspect si nu poate avea legatura cu obiectivele Comisiei, ci numai cu interese de grup pe care acesta le urmareste, folosindu-se de functiile lor in mod abuziv.

5. **"Numirea imediata, de catre Consiliul Superior al Magistraturii, a echipei interimare de conducere a Inspecției Judiciare și numirea, in termen de trei luni, prin concurs, a unei noi conduceri a Inspecției Judiciare."**

5.1. Prin **Comunicatul oficial al CSM din 14.11.2018, adoptat de plenul CSM, aceasta institutie definita de art. 133 alin. 1 din Constitutie ca "garantul independentei justitiei", a protestat vehement impotriva Raportului MCV din 13.11.2018**, devoaland abuzurile acestuia, pe care nu si le insuseste si transmite ca nu va pune in opera masurile care il privesc. Comunicatul reprezinta una dintre probele care vor fi luate in considerare pentru punerea sub acuzare penala a faptuitorilor, pentru infractiunile care fac obiectul prezentului Denunt.

5.2.1. **Prima acuzatie adusa de CSM la adresa Raportului MCV si, implicit, a faptuitorului, se refera la o presupusa "presiune" pentru de care este acuzat Consiliul asupra inaltei Curti de Casatie si Justitie (pct. 3.3 din Raport, pg. 15): "In continutul raportului se imputa Consiliului Superior al Magistraturii ca a exercitat presiune asupra inaltei Curti de Casatie si Justitie, prin faptul ca nu a reinnoit mandatul presedintelui Sectiei penale a acestei instante. O astfel de constatare este inacceptabila, deoarece numirea in functiile de conducere de la Inalta Curte de Casatie si Justitie, este prerogativa exclusiva a Sectiei pentru judecatori si intra in marja sa de apreciere. in plus, raportul ignora constatarile obiective ale Sectiei pentru judecatori, care au fundamentat hotararea de respingere a candidaturii si care au fost prezentate amplu in cuprinsul acesteia. Pe de alta parte, faptul ca nu a fost reinnoit mandatul presedintelui Sectiei penale nu poate influenta in niciun fel judecata in cauzele penale cu care este investita Inalta Curte de Casatie si Justitie. Mai mult, judecatorul in discutie a fost delegat ulterior in functia de presedinte de sectie, calitate pe care, prin delegare, o exercita si in prezent, continuand sa solutioneze cauzele penale cu care a fost investit. in plus, premisele eronate pe care se fundamenteaza concluzia raportului ar insemna ca nu ar fi posibila in nicio situatie numirea in aceasta functie a altui judecator, fapt care, evident, nu poate fi acceptat."** Concluziile CSM constata acelasi tip de abuzuri continute in Raport, precum cele constatate in prezentul Denunt.

5.2.2. A doua acuzație adusă de CSM privește chestiunea Inspectiei Judiciare (pct. 3.1 din Raport, pg. 5, 6): **”Referitor la concluzia raportului vizând necesitatea numirii imediate de către Consiliul Superior al Magistraturii a echipei interimare de conducere a Inspectiei Judiciare și a numirii, în termen de 3 luni, prin concurs, a unei noi conduceri a Inspectiei Judiciare, precizăm că la nivelul Consiliului este în curs de derulare procedura de transparentă decizională prealabilă adoptării noului Regulament pentru numirea în funcție a inspectorului șef al Inspectiei Judiciare, ceea ce împieteașă asupra celerității procedurii.”** CSM respinge, prin această, Raportul, constatând fără echivoc că măsura este neavenită și nu poate substitui legislația internă, rolul și funcția constituțională ale CSM. Opoziția fermă a CSM indică, din nou, abuzul Raportului, reaua credință și interesul faptuitorilor de a fi încălcate regulile de drept care reglementează activitatea CSM, exercitarea abuzivă a atribuțiilor de serviciu ale faptuitorilor.

5.2.3. A treia acuzație adusă de CSM privește constatarea falsă a Raportului, potrivit căreia prin Ordonanța nr. 92/2018 s-ar fi **”consolidat competența ministrului Justiției de a declanșa proceduri disciplinare în mod specific împotriva procurorilor.”**

CSM reține, în mod justificat: **”În realitate, modificările legislative operate succesiv în cursul anului 2018 au eliminat calitatea de titular al acțiunii disciplinare pe care ministrul o avea anterior. Această calitate a fost înlocuită cu o simplă posibilitate a ministrului Justiției de a sesiza Inspectoria Judiciară, ca orice persoană interesată, în vederea efectuării de verificări în legătură cu abaterile disciplinare savarsite de judecători și procurori.”**

CSM constată, încă o dată, că Raportul MCV a fost realizat prin mistificarea realităților sistemului judiciar românesc. În fapt, susținerea Raportului are ca obiectiv direct **atacarea rolului ministrului Justiției în sistemul judiciar**, rol reglementat de Constituție, lege și multitudinea de Decizii ale Curții Constituționale, subminarea autorității ministrului, ceea ce CSM respinge în mod clar, ca fals.

5.2.4. O altă acuzație de fals constatată de CSM în același Comunicat se referă la multiplele acuze aduse de Raport, potrivit cărora, pe de o parte CSM nu și-ar îndeplini obligația constituțională de apărare a independenței Justiției raportat la actul legislativ, iar, pe de altă parte, Parlamentul și Guvernul ar ignora din motive politice (în sensul blocării luptei anticoruptive), propunerile CSM. CSM desfide, din nou, Raportul MCV și pe faptuitor, devoalând în subsidiar lipsa de imparțialitate și interesele de grup din spatele acestora de a submina procesul legislativ din România: **”În cadrul procedurilor privind adoptarea legilor Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii a avut o atitudine pozitivă, formulând numeroase propuneri menite să îmbunătățească reglementările legale în domeniu, multe dintre acestea fiind, de altfel, însușite în procesul legislativ. Consecvent aceleiași abordări, chiar în condițiile în care legea nu prevede cerința avizării, Consiliul a evaluat propunerile legislative vizând codurile în materie penală și civilă care i-au fost transmise de către legiuitor și, pe baza observațiilor comunicate de instanțe și parchete, a formulat un număr însemnat de propuneri de adaptare a legislației, o parte dintre acestea fiind însușite în procedura parlamentară derulată până în prezent.”** Comunicatul CSM transmite faptuitorilor că refuză **politica de Dictat**, care nu are legătură cu realitatea.

5.2.5. CSM contestă întregul Raport, modul partinitor și inadecvat în care a fost redactat acesta, cu referire implicită și la celelalte instituții luate drept ținte de faptuitori, intenția acestora de a **”crea o percepție gresită”** asupra funcționării Justiției în România: **”în legătură cu unele aspecte reținute în Raport, pentru a asigura o corectă informare a opiniei publice, se impune a fi semnalate și unele erori factuale sau de apreciere, în legătură cu activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, de natură să creeze o percepție gresită cu privire la această autoritate publică.”**

5.3. Cele prezentate la acest punct indica, fara dubiu, pe de o parte, ca Raportul nu reflecta situatia reala a starii justitiei din Romania, fiind realizat prin abuz de putere si incalcare a atributiilor de serviciu.

6. "Respectarea avizelor negative ale Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la numirea in posturi de conducere a procurorilor sau la revocarea procurorilor care ocupa posturi de conducere, pana la instituirea unui nou cadru legislativ in conformitate cu recomandarea 1 formulata in 1 ianuarie 2017."

6.1. Masura echivaleaza cu transformarea Raportului MCV in act legislativ *sui-generis*, de abrogare si modificare a legislatiei in vigoare, care prevede ca avizele CSM sunt consultative. In mod concret, institutiile statului sa nu tina cont de cadrul legal si constitutional, ci direct de masura dictata de MCV. Mecanismul nu poate avea functie legislativa, motiv pentru care, inca de la inceput, aceasta masura este ilegala si inacceptabila, fiind un nou abuz, o incalcare a atributiilor de serviciu ale faptuitorilor.

6.2. Masura are caracterul de act extraordinar, de suspendare a legislatiei in vigoare, pana la momentul unei noi reglementari, cea dictata de MCV. Prin aceasta masura, dar si prin celelalte masuri cu caracter imperativ care au ca efect inlaturarea legislatiei in vigoare "imediate" si obligatorie, este incalcat art. 126 (5) din Constitutie, Comisia constituindu-se in "instanta extraordinara", astfel de institutii fiind interzise de Constitutie.

6.3. Este incalcat art. 61 (1) din Constitutie, care prevede ca Parlamentul este "unica autoritate legiuitoare a tarii", precum si art. 108 si art. 115 din Constitutie, privind delegarea legislativa a Guvernului. Este incalcat, de asemenea, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, care reglementeaza intregul proces legislativ la care participa multiple institutii ale statului, la care se adauga controlul Curtii Constitutionale. **Acestui proces legal faptuitorii opun un act fara valoare normativa, de Dictat politic, care submineaza statalitatea in Romania.**

6.4. In fapt, o astfel de masura anuleaza rolul Ministrului Justitiei prevazut de art. 132 (1) din Constitutie, dar si rolul Presedintelui, actul numirii si revocarii procurorilor in functii de conducere fiind translatat Consiliului Superior al Magistraturii, care nu are "autoritate" constitutională asupra activitatii procurorilor, care fac parte din puterea executiva.

6.5. Masura dovedeste partizanatul politic al faptuitorilor, ca reprezinta un grup de interese nelegitime: in 2009, desi a primit aviz negativ din partea CSM, Laura Codruta Kovesi a fost numita de Presedinte in functia de procuror general, **cu toate ca avizul CSM a fost negativ**. Modificarea pozitiei Comisiei dovedeste ca **masura este "cu dedicatie"**, in sustinerea unor persoane pe care faptuitorii si le doresc la conducerea parchetelor din Romania, probabil pentru a sluji interesele unor grupuri nelegitime, iar nu o pozitie de principiu. Faptuitorii si-au folosit functiile cu incalcare a atributiilor de serviciu, ceea ce reprezinta savarsirea infractiunii de abuz in serviciu.

6.6. **Faptul ca faptuitorii pretind ca avizul CSM sa fie obligatoriu, in contra legii, cu privire la Augustin Lazar, induce si o puternica suspiciune de natura infractionala, si anume ca acestia au cunoscut dinainte sau chiar au ordonat ca avizul Sectiei de procurori sa fie negativ la propunerea de revocare a Ministrului Justitiei.** Astfel, Sectia de procurori a CSM fixase termen pentru prezentarea propunerii de revocare a ministrului la 05.11.2018. in mod neobisnuit, procurorul general Augustin Lazar a pretextat ca nu se poate prezenta din motive personale, astfel ca Sectia de procurori a amanat prezentarea pentru 19.11.2018. Intre timp, la 13.11.2018 a fost dat publicitatii Raportul MCV, care solicita imperativ ca avizul negativ al CSM sa fie obligatoriu. Astfel, la 19.11.2018, data prezentarii propunerii de revocare, Raportul MCV era public si putea sa fie invocat de Augustin Lazar in contra Ministrului Justitiei, ceea ce n-ar fi fost cu putinta, daca prezentarea propunerii de revocare ar fi fost facuta la 05.11.2018. **Ca un indiciu ca este posibil sa existe o intelegere de natura infractionala intre**

Augustin Lazar si autorii Raportului, in scopul blocarii ilegale al demiterii lui, este declaratia publica a Ministrului Justitiei, Tudorel Toader, chiar in cursul prezentarii propunerii de revocare in fata CSM, ca are are informatii ca avizul negativ fusese deja redactat, inaintea prezentarii propunerii, in interiorul CSM.

Se ridica urmatoarele intrebari:

1) Din ce motiv CSM a fixat termen de prezentare a revocarii la 05.11.2018, cand propunerea ministrului fusese transmisa la CSM la 24.10.2018, termenul fiind neobisnuit de lung?

2) La solicitarea de amanare din 05.2018 a procurorului general, din ce motiv CSM a acordat, din nou, un termen atat de lung, pentru 19.11.2018?

3) Publicarea Raportului MCV la 13.11.2018 a fost o coincidenta si tot o coincidenta faptul ca acesta a solicitat imperativ, impotriva reglementarii legale, ca avizul negativ sa fie obligatoriu?

4) Ce informatii a detinut Ministrul Justitiei la 19.11.2018, termenul de prezentare a propunerii de revocare, ca in interiorul CSM se redactase deja avizul negativ, ceea ce indica faptul ca membrii CSM luasera deja decizia, inainte de prezentarea propunerii, intr-un cadru ilegal?

5) Din ce motiv, in toate declaratiile publice, procurorul general invoca Raportul MCV in apararea sa, ignorand motivele din propunerea Ministrului?

6) Numeroasele referiri la Raportul MCV ale lui Augustin Lazar, in spatiul public, ca argument impotriva initiativei de revocare a Ministrului Justitiei, reflecta complicitatea sa la redactarea Raportului?

Aceste intrebari creeaza o puternica suspiciune ca Raportul MCV a reprezentat un aranjament infractional intre procurorul general, faptuitorii responsabili de MCV si Sectia de procurori a CSM, impotriva ministrului justitiei si cu incalcarea procedurii legale, in scopul acordarii protectiei procurorului general. Banuiala existentei unei astfel de intelegeri este legitima, nu doar ca raspuns la intrebarile de mai sus, ci si raportat la acel *modus operandi* care reprezinta practici curente in sistemul de justitie din Romania, de stat politienesc, pe care faptuitorii, autori ai MCV il sprijina si il apara in cuprinsul intregului Raport. Avertismente ca, in spatele MCV ar exista intelegeri oculte, au fost transmise de nenumarate ori Comisiei de catre Guvernul Romaniei, avertismente care au fost ignorate total. Situatiile generale de ilegalitate a MCV confirma indirect o astfel de realitate, **care ar expune Comisia Europeana unor suspiciuni de practici de tip mafiot.**

6.7. Masura excede competentelor prevazute de tratatul de aderare si reprezinta incalcarea flagranta a atributiilor de serviciu ale faptuitorilor, prin incalcarea legii, si savarsirea infractiunilor prev. si ped. de art. 297, art. 321, art. 404 si art 367 Cod penal.

7. "Inghetarea intrarii in vigoare a modificarilor aduse Codului penal si Codului de procedura penala"

7.1. Nu exista institutia "inghetarii" procesului legislativ intr-un stat democratic, aceasta echivaland cu suspendarea statalitatii respectivului stat membru si, deopotriwa, a suveranitatii poporului, care se exercita ca stare de drept statala neincetat. Masura, ca act de aplicare imediata in viziunea faptuitorilor, reprezinta negarea statalitatii in Romania.

7.2. Politica penala a statelor membre nu intra in sfera de responsabilitate a Uniunii, nefiind atribuita de tratatul de aderare. in acest domeniu nu exista *acquis* comunitar. Inghetarea procesului legislativ in domeniul penal - in integralitatea lui, fiind vorba despre cele doua coduri care reglementeaza procesul penal in intregul lui, reprezinta o abolire directa a TUE, negarea statalitatii in Romania. Savarsirea infractiunilor consideram ca este dovedita.

7.3. Actualele Coduri au fost adoptate sau prin asumarea raspunderii guvernamentale, sau prin Ordonanta de Urgenta a Guvernului, fara nicio dezbatere publica si fara controlul prealabil al Curtii Constitutionale. Sustinerea faptuitorilor a respectivelor coduri, impotriva unor coduri adoptate in procedura ordinara cu control constitutional, este nerationala si dovedeste lipsa de impartialitate, partizanatul politic si complicitatea la actele de politie politica. Acest act nu este singurul care conduce la o astfel de concluzie, faptuitorii folosind Comisia in interesul unor grupuri nelegitime.

7.5. Existenta unui grup de control al procesului legislativ in Romania subteran, atat la nivel intern, cat si international, este o chestiune care pune in pericol securitatea nationala.

8. "Redeschiderea procesului de revizuire a Codului penal si a Codului de procedura penala, tinand seama pe deplin de necesitatea de a se asigura compatibilitatea cu dreptul UE si cu instrumentele internationale de lupta impotriva coruptiei, precum si de recomandarile formulate in cadrul MCV si de avizul Comisiei de la Venetia."

8.1. Masura incalca TUE, deoarece politica penala a statelor membre nu intra in sfera de reglementare a Uniunii, **ci este dreptul exclusiv al statelor membre**. Astfel, masura este neavenita si reprezinta incalcarea atributiilor de serviciu ale faptuitorilor.

8.2. Nu exista, **cum fals sustine faptuitorul, un "drept al UE" in materie penala** si nici un *acquis* comunitar, situatie unanim cunoscuta si recunoscuta international. Prin urmare, masura reprezinta un act de inducere in eroare, de presiune politica inacceptabila, de santaj asupra statului roman.

8.3. Prin aceasta masura Raportul MCV incalca in mod direct art. 4 din tratatul de aderare: ***"(1) In conformitate cu articolul 5, orice competenta care nu este atribuita Uniunii prin tratate apartine statelor membre. (2) Uniunea respecta egalitatea statelor membre in raport cu tratatele, precum si identitatea lor nationala, inerenta structurilor lor fundamentale politice si constitutionale, inclusiv in ceea ce priveste autonomia locala si regionala. Aceasta respecta functiile esentiale ale statului si, in special, pe cele care au ca obiect asigurarea integritatii sale teritoriale, mentinerea ordinii publice si apararea securitatii nationale. in special, securitatea nationala ramane responsabilitatea exclusiva a fiecarui stat membru."***

8.4. Art. 4 antecitat a fost incalcat prin toate cele 8 masuri, Comisia incalcanad direct principiul egalitatii intre statele membre, in primul rand prin mentinerea MCV dupa 2010 – trei ani de la aderarea Romaniei din 2007 -, data limita in care se puteau aplica clauze de salvagardare *ex post*. Chiar si in situatia in care MCV nu a fost calificat ca un instrument in legatura cu clauzele de salvagardare, prin aplicarea extensiva a principiului *accessorium sequitur principalem* termenul de aplicare al acestuia nu putea depasi trei ani de la aderare. Citam din Tratatul care

reglementeaza competentele Comisiei: ***”Daca exista intarzieri sau riscuri iminente cu privire la transpunerea sau implementarea deciziilor cadru si a angajamentelor relevante, a instrumentelor de cooperare si a deciziilor privind recunoasterea mutuala in materie civila intr-un nou stat membru, conform Titlului IV al Tratatului (TEC), Comisia, din proprie initiativa sau la solicitarea unui stat membru, poate, in primii trei ani de la intrarea in vigoare a Tratatului de Aderare, sa ia masurile necesare si sa specifice conditiile de aplicare a acestora.”*** Prin prelungirea fara temei legal al MCV dupa 2010, Comisia incalca in mod grav propriul tratatul, abolind principiul egalitatii statelor membre, prezentul Raport fiind ilegal si neavenit, fara a fi opozabil statului roman. Faptuitorul a incalcat atributiile de serviciu, circumscrise competentelor Uniunii atribuite prin TUE.

* * *

III. PROTOCOALELE SECRETE, PRIN CARE A FOST DISTRUSA JUSTITIA SI INCREDEREA IN JUSTITIE, AU FOST CONSIMTITE DE RAPORT: DOVADA COMPLICITATII FAPTUIITORILOR CU ACTIUNILE DE POLITIE POLITICA DIN ROMANIA

1. Descoperirea de catre Parlament a Protocoalelor secrete dintre Serviciul Roman de Informatii si institutiile Autoritatii Judecatoresti; semnificatia Protocoalelor

1.1. In urma exercitarii controlului parlamentar asupra activitatii serviciilor secrete, Comisia de control privind activitatea Serviciului Roman de Informatii (SRI) a descoperit ca, in urma unor Decizii secrete ale Consiliului Suprem de Aparare a tarii (CSAT) din 2005, au fost semnate Protocoale secrete intre SRI si institutiile Autoritatii Judecatoresti, dupa cum urmeaza: Ministerul Public prin Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, Directia Nationala Anticoruptie, Consiliul Superior al Magistraturii, Inspectia Judiciara si Inalta Curte de Casatie si Justitie.

1.2. Activitatile realizate sub mecanismul Protocoalelor au vizat:

1) realizarea probatiunii in dosarele penale cu implicarea ofiterilor de informatii, 2) informari despre persoane cercetate care erau aduse de SRI la cunostinta judecatorilor sau procurorilor, fiind interzis avocatului sa ia cunostinta;

3) raportarea de catre magistrati a evolutiilor si stadiilor dosarelor penale catre ofiterii de informatii;

4) crearea de echipe comune intre magistrati si ofiterii de informatii in legatura cu instrumentarea dosarelor penale;

5) contactul direct si nelimitat intre ofiterii de informatii si judecatorii Inaltei Curti de Casatie si Justitie, inclusiv in scopul discutarii a modului de interpretare a probelor si solutiile care urmau a fi pronuntate;

6) colaborarea cu serviciile secrete, in scopul realizarii prerogativelor constitutionale si legale, a Consiliului Superior al Magistraturii si Inspectiei Judiciare. Aceste activitati concrete, asa cum s-a dovedit, au avut loc cel putin in perioada 2009 – 2018, momentul dezvaluirii acestor Protocoale si au caracterul indubitabil de politie politica;

7) ascultari ale telefoanelor, precum si acte de urmarire a populatiei in masa, inclusiv in spatiul privat, in afara cadrului legal: aceste practici au fost, dupa dezvaluirea lor, constatate ca ilegale de catre instante si Curtea Constitutionala;

1.3. Imediat dupa dezvaluiri, **toate institutiile semnatare au denunte imediat Protocoalele, aceasta fiind dovada indubitabila ca respectivele institutii au cunoscut inca de la momentul semnarii ca Protocoalele sunt nelegale si neconstitutionale si si-au asumat starea de nelegalitate, cu determinarea specifica a politiei politice.** O mare parte dintre generalii din structura de comanda a SRI au fost indepartati, la presiunea opiniei publice. Dosarele penale aflate in curs, despre care s-a dovedit ca au fost realizate cu aplicarea Protocoalelor au fost respinse de instantele de judecata, iar instante de judecata au declarat respectivele Protocoale nelegale, desfiintand actele realizate in baza Protocoalelor. Asociatiile judecatorilor au criticat vehement Protocoalele, precum si Consiliul Superior al Magistraturii, iar Presedintele inaltei Curti a incercat sa circumstantieze, pentru a salva *in extremis* credibilitatea institutiei, grav afectata in fata opiniei publice. Ministrul Justitiei a denuntat, de asemenea, Protocoalele, in mod oficial.

1.4. Au fost, de asemenea, facute publice situatii fara precedent in statele democratice, **precum ascultari telefonice in masa ale populatiei, membri Comisiei parlamentare avansand numarul colosal de 6 milioane de persoane, mare parte fiind obtinute fraudulos prin invocarea securitatii nationale, cu toate ca fenomenul terorist este practic inexistent in Romania, comparativ cu alte state europene, acolo unde mandatele de ascultare sunt cu mult mai putine.** Costurile acestor ascultari din bani publici au fost uriase, bani cheltuiti ilegal, de ordinul sutelor de milioane de euro.

1.5. Protocoalele secrete au incalcat in mod flagrant principiul legalitatii procesului penal, **consacrat de art. 23 (1) din Constitutie: "Nicio pedeapsa nu poate fi stabilita sau aplicata decat in conditiile si in temeiul legii."** Au fost, de asemenea, incalcate flagrant art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 5, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11 din Codul de procedura penala, practic toate principiile care guverneaza procesul penal (legalitatea procesului penal, prezumtia de nevinovatie, aflarea adevarului, caracterul echitabil al procesului penal, dreptul la libertate si siguranta, dreptul la aparare, respectarea demnitatii umane si a vietii private).

1.6. Situatiile descrise mai sus dovedeste **o adevarata abolire a statului de drept in Romania, atat mijloacele folosite, prin abolirea cadrului legal si constitutional, dar si folosirea lor sistematica, de control para-institutional, secret si exorbitant, al intregului sistem al justitiei, in afara oricarui control democratic si cu inlaturarea tuturor posibilitatilor de exercitare a drepturilor cetatenilor, si reprezinta o adevarata confiscare a statalitatii in Romania de catre grupuri nelegitime, care au scos institutiile de forta din cadrul constitutional si legal si le-au folosit in interes propriu. Protocoalele secrete reprezentand adaugiri si modificari ale legii penale si procesual penale, reprezinta, deopotriwa, un atac la adresa Parlamentului, "singura autoritate legiuitoare a tarii" (art. 61 din Constitutie), institutiile semnatare ale acestora uzurpand functia de legiferare fara drept.**

2. Raportul MCV din 13.11.2018 a refuzat sa ia act de situatia Protocoalelor secrete care au abolit statul de drept, in contra solicitarilor exprese ale Guvernului si majoritatii europarlamentarilor romani, dar si a multor europarlamentari din alte state. Prin tacere, Comisia si faptuitorii s-au dovedit complicitii actiunilor subterane impotriva statului de drept in Romania

2.1. Informatiile de mai sus au fost publice si au facut obiectul unei ample dezbateri care a antrenat intreaga societate romaneasca si toate institutiile din sfera justitiei, dar si Parlamentul, Guvernul Romaniei si SRI. Informatiile au fost accesibile faptuitorilor si Comisiei din surse deschise. Mai mult, **in cadrul procesului de elaborare a Raportului MCV din 13.11.2018, Guvernul si alte institutii cu rol oficial in mecanism, au solicitat insistent ca realitatile din sfera justitiei si situatia Protocoalelor secrete sa faca obiectul Raportului, avand**

legatura directa cu statul de drept. Faptuitorii au refuzat, in scopul evident de a acoperi aceasta sinistra realitate, care a luat nastere si a supus terorii intreaga societate chiar in perioada exercitarii MCV.

Comportamentul faptuitorilor indica faptul ca **abuzurile si Protocoalele au fost puse in aplicare cu consimtamantul reprezentantilor Comisiei Europene, acestia folosind Comisia in scopuri de politie politica si de tip mafiot.**

La acest capitol, subscrisa, prin Razvan Savaliuc, urmare a unor ani de studii asupra coruperii sistemului de justitie din Romania, **am trimis vicepresedintelui Comisiei Europene Frans Timmermans amplul "Raport privind activitatea subversiva din Justitie si serviciile de informatii din perioada 2005-2017"** realizat de redactia Lumea Justitiei in luna noiembrie 2017 si transmis cu posta speciala de la Bruxelles pe numele lui **Frans Timmermans (in limba germana)** si a **Verei Joukova (in limba engleza)** comisarul european pe justitie. Faptuitorul Frans Timmermans ne-a raspuns la 29.01.2018 ca a luat la cunostiinta despre continutul sesizarilor noastre cu privire la actele normative secrete (protocoalele) dintre serviciile de informatii, parchete si instante, care au transformat Romania intr-un „camp tactic”, dar ca nu il intereseaza, deoarece: **“criteriile din cadrul MCV nu se extind la activitatile de informatii si controlul democratic asupra acestor activitati si din acest motiv nu fac obiectul rapoartelor MCV.”**

Reproducem in continuare raspunsul primit: